

marsičesa zeleli. Pri političnih uradih je pa ostalo vse pri starem, ali se je pa še kaj na slabše obrnilo. Ne rečemo, da je naravnost nasprotovanje slovenski narodnosti temu krivo. Taaffejeva vlada nam je vsaj v začetku bila še precej prijazna, pa tudi pozneje je ni vodilo le nasprotstvo do Slovencev, temveč neka druga čisto napačna misel, ki je, žal, bila vodilo Taaffeju, pa tudi ministru Gauču. Prejšnja vlada je večkrat pokazala, da so po njenih mislih nekatere državne službe samo za preskrbljevanje grofov in baronov. Zlasti v politični upravi so se nastavljali samo plemiči. Ker mi Slovenci nimamo domačega plemstva, so se nastavljali nemški grofje in baroni brez ozira na to, ali umejo slovensčino ali ne. Slovensko uradovanje je seveda pri takih razmerah bilo težavno, da ne rečemo nemogoče. Kranjska deželna vlada je dne 9. novembra 1893, št. 3695/P. bila zaukazala vsem okrajnim glavarstvom, da morajo vse vladne oziroma ministerijalne odločbe uročevati strankam v jeziku, v katerem je bila sestavljena uloga. Ta naredba naše vlade pač najbolje osvetljuje razmere pri političnih uradih. Stiri najst let potem, ko je nastopila vlada, ki si je bila narodno enakopravnost zapisala na svojo zastavo, je bilo potrebno še take naredbe. To pač pove dovolj.

Veseli pa vladne naredbe povsem ne moremo biti. Posebno gledé na vladne odločbe se nam usiljuje neki čuden pomislek. Čemu je pač bilo potrebna take naredbe? Po našem mnenju bi pač morali že pri deželni vladi kranjski o stvarih, ki se slovenski uče, se tudi slovenski posvetovati in jih tudi slovenski reševati. Da se tako ne godi, pač kaže naš vladna naredba, ker sicer bi bila nezniselna. Da bi slovenske odloke pri kakem okrajnem glavarstvu v nemško prevajali, se nam ne zdi verjetno.

Seveda, pri deželni vladi ni mož, ki bi mogli slovenski uradovati. Da je pa tako, tega je kriva vlada sama. Slovenci se vendar v politične službe niso oglašali, ko so videli, da v politični službi noben napredek ni mogoč, ako ni kdo grof ali baron. Da se je gledalo tu na sposobnosti, bi pa razmere bile vse drugačije. Vladno postopanje se tudi ni ujemalo z državnimi zakoni, po katerih morajo vsi državljani vse javne službe pristopiti. Jedinu sposobnost, mej katere se pa močjo pristevati tudi jezikovne sposobnosti, imajo odločevati, ne pa plemenitaški naslovi. Ustava naša ne dela nobene razlike gled. na javne službe mej knezom in sinom navadnega oratarja, ki si je pridobil potrebne sposobnosti. Če kdo ni več slovensčini, ni sposoben za javno službovanje na Slovenskem, pa bodi tudi grof ali knez.

Razmere pri naših političnih uradih se poprej ne izboljšajo, dokler se popolnoma ne opusti misel, da imajo v političnem delovanju plemenitaši kako prednost. Kako bode v tem oziru postopala Windischgrätzova vlada, še ne vemo. Čini nove vlade kažejo, da bode hodila po poti svoje prednice, da torej od nje v tem oziru nimamo ničesa dobrega pričakovati. Treba bode še marsikakega boja.

Okolnost, da naš protežiranje plemenitšev nam največ škoduje, pa bodi naša državna poslancem vodilo, kje naj iščejo svojih zaveznikov, namreč — pri demokratičnih strankah. Ako podpirajo naši poslanci predpravice plemenitšev, delajo s tem na škodo našemu narodu. Narodna dolžnost od njih zahteva, da pri vsaki priložnosti, bodisi v klubih, odsekih, v plenumu državnega ali deželnega zbora povzdignejo svoj glas proti predpravicam plemenitšev. Povsod odločnost kaj izda, bode tudi tukaj. Tako postopanje je pa tudi povsem opravičeno, ker s tem bi le zahtevali, da se spoštujejo ustavne pravice avstrijskih državljanov.

Dopis s Kranjskega.

Volilna reforma

je sedaj največje in najvažnejše avstrijsko politično upraskanje. Od njega zavisi tudi srečna rešitev drugih avstrijskih uprasanj. Posebne važnosti sta vladni in pa Hohenwartov načrt volilne reforme, ker oba izhajata iz tako imenovane koalicije, ki odločuje sedaj o usodi avstrijskih narodov. In ta dva načrta zaslužujeta, da ju natančneje ogledamo, ker bode podlaga prečiščnim razpravam o tej stvari. Nekoliko o vladnem načrtu smo že spregovorili, torej danes le še ob kratkem nekaj.

Prememba, katero priporoča vlada, hoče osnovati novo kurijo, v kateri naj bi volili

vsi tisti davkoplačevalci, ki doslej ne volijo, potem vsi listi, ki so dovršili kako srednjo, državno obrtno, deželno ali državno kmetijsko šolo, ali so si pridobili pravico za jednoletnega prostovoljca, ali so pa že vsaj dve leti zavarovani pri neki okrajni zavarovalnici.

Od volilne pravice bodo izključeni vsi zasebni uradniki, ki iz kakoršnegakoli uzroka niso dovršili srednje šole, nadalje bodo izključeni od volilne pravice vsi kmetijski delavci, pa tudi mnogo tovarniških delavcev ne bode volilo, ker pri sedanjih neugodnih delavskih razmerah se lahko pripeti, da se zavarovanje pri bolniški blagajnici nekoliko pretrga. Da celo mogoče je, da tovarnarji v kakem kraju nalašč odpuste več delavcev pred volitvami, če bodo slutili, da bi jim povoljno ne volili.

Najbolje osvetljujejo vladno predlogo nastopne številke: 44 fidejkomisnih veleposestnikov bode volilo 5 poslancev; 5357 veleposestnikov 80 posl.; 583 članov trgovinskih zbornic 21 posl.; 338.500 volilcev mest in trgov 118 posl.; 1.387.572 volilcev kmetijskih občin 129 posl.; 1.750.000 volilcev nove kurije pa 43 poslancev. Blizu tri milijone polnoletnih možkih pa še ne bode imelo volilne pravice. Te številke same so pač tako jasna obsodba tega volilnega načrta, da jasnejše ni treba.

Umestno je pa, da si ogledamo malo, kake poslance dobimo iz nove volilne skupine na Slovenskem. Na Kranjskem, Goriskem, Istri, Koroskem in v Trstu se bode volil po jeden, na Štajerskem pa dva poslance nove volilne skupine. Takih ljudi, ki so dovršili kako v volilnem načrtu navedenih učilišč, pa bi že sedaj ne imeli volilne pravice, bode jako malo; tudi davkoplačevalcev ne bode veliko. Glavno število novih volilcev dajo torej tovarniški delavci. Ti so pa pri nas na Slovenskem največ odvisni od nemških ali od italijanskih delodajateljev in se tudi narodnosti posebno ne zavedajo, tako da lahko rečemo, da nimamo dosti upanja, da bi zmagali s kakim slovenskim kandidatom. Vse drugače bi pa bilo, ako bi volili tudi kmetijski delavci; v tem slučaju bi bili pa Slovenci zagotovljeni večine mandatov.

Sedaj si oglejmo še Hohenwartov volilni načrt. Grof Hohenwart predlaga, da bi volili veleposestniki, kakor do sedaj 85 poslancev, trgovske zbornice 18, obrtne zbornice, ki se znova osnutjejo, 12 poslancev; 35 poslancev bi neposredno volili mestni, 45 pa kmetijski volilci, 85 poslancev bi volili deželni zbori izmed kmetijskih in 72 izmed mestnih poslancev. Volilno pravico v mestih in kmetijskih občinah bi imeli tisti, ki plačujejo kak neposredni davek, potem obrtni delavci in pa tiste osebe, ki plačujejo najemnino v znesku, katero določi deželni zbor. Izključeni so zopet kmetijski delavci. Uganiti ni težko, zakaj je grof Hohenwart proti kmetijskim delavcem. On je veleposestnik in na mnogih veleposestvih se delavcem slabše godi nego v tovarnah židovskih kapitalistov. Za to je pa treba delati na vse kriplje, da ti delavci ne dobe svojih zastopnikov v državnem zboru, kajti neprijetno bi bilo, ko bi se jelo razpravljati, kako so morali delavci pridobiti milijone, da se more v kočijah voziti in po veselicah hoditi n. pr. knez Schwarzenberg. To bi že žalilo ponos teh visokih gospodov.

Sedaj poglejmo še natančneje ta volilni načrt. Pred vsem daje veliko prednost veleposestvu. Še sedaj so veleposestniki imeli velike predpravice gledé na volitve, v bodoče bi imeli večje. Sami bi volili tisto število poslancev, kakor dosedaj, poleg tega bi volili še pri neposrednih volitvah v kmetijskih občinah in pa po svojih zastopnikih v deželnem zboru. Če pa ima veleposestnik še kako pivovarno ali žganjarijo, bode volil v deželni zbor še po svojem zastopniku v obrtni ali trgovski zbornici in po zastopniku dotične zbornice zopet v deželnem zboru. Nadalje bi trikrat volili trgovci, po dvakrat pa tisti, ki volijo že sedaj v dež. zbor; trgovec bi volil neposredno, potem po svojih zastopnikih v trgovski zbornici, in po svojem zastopniku v deželnem zboru. Tisti, ki volijo za deželni zbor, bodo volili neposredno v državni zbor in po svojem zastopniku zopet v deželnem zboru.

Vidno je torej, da se nekaterim stanovom, zlasti veleposestnikom in trgovcem, hočejo dovoliti po tej volilni reformi nenavadne prednosti. Nekateri konservativni listi proglašajo te stanovne za državo ohranjajoče stanovne, kar je pa le fraza, ker črugi stanovi več pridobe listega denarja, ki se steka v

državne blagajnice in tudi daje več krvnega davka.

Dolžnost je, da pogledamo sedaj, kak upliv bi imela volilna reforma za nas Slovence. Dobrega gotovo ne. Tisti stanovi, ki bi imeli velike predpravice, navadno nam niso posebno naklonjeni. Veleposestniki so po večini naši nasprotniki in tudi trgovski stanovi tako naroden, kakor kmetiči. Dve tretjini mestnih in kmetijskih poslancev bi volili deželni zbori. V tržaškem, istrskem, koroskem in štajerskem deželnem zboru imajo naši nasprotniki tako večino, da bi gotovo v njih ne bil voljen noben Slovenec. Jasno je torej, da bi izgubili več mandatov, četudi jih še sedaj imamo razmerno premalo. Zato se kar čudimo, da je slovenski poslanec mogel kaj takega predlagati. (Za to mu Kranjci podpisite zaupnico! Uredn.) Taka volilna reforma bi bila grob naši narodnosti.

Pa tudi za Čehe bi ne bilo bolje. Odločnejši življi bi izginili iz državnega zbora. Deželni zbor bi volil Staročeha ali pa nemške liberalce. Odločevali bi veleposestniki, ki bi pred vsem gledali na to, da kakega Mladočeha ne volijo. Ko bi pa na Českem zgubili nemški liberalci kak mandat, bi ga pa nadomestili v Šleziji in na Moravskem, kjer bi deželna zbora volila samo liberalce. Nemci bi torej gotovo ne bili na škodi. Zato je pa dolžnost vsakega pravega avstrijskega Slovana, z vsemi močmi delati proti taki volilni reformi. Nadejamo se, da se pač odpró oči listim, ki iščejo podpisov za Hohenwartovo zaupnico po Gorenjskem, predno bode pozno. Grof je očitno pokazal, da se ne smatra za zastopnika Slovencev, temveč da se čuti edino le veleposestnika.

Iz učiteljskih krogov.

(Izvir. dopis.)

Deželni zbor goriski je po dolgem odlašanju vendarle storil prvi korak k zboljšanju našega slabega gnotnega stanja. Ni ga stanu, da bi bil takó slabo plačan, kakor je učiteljski. Finančni stražnik ali orožnik bolje izhajata od vsakega učitelja, vsaka mestna kuharica mnogo bolje od naših učiteljev. Nasprotno temu pa nam nalagajo čedalje večja bremena in zahtevajo od nas, da moramo „stanu primerno živeti“, to je, da delamo v javnem življenju čast stanu in soli. — Ali kakó je to mogoče z revno učiteljsko plačico 400 gl., katero uživata doslej celi dve tretjini učiteljskega osebja? To priznava dandanes že vsak kmet, vsak priprost Slovenec, ki nam nikakor ne zavida „debroto“ učiteljskega stanu. Revne plače so uzrok, da se čedalje manj mladeničev posvečuje temu stanu, a med učiteljstvom samim je zavladala neka brezupna poparjenost, skoro mladenost do vsega, kar se vrši okoli njega.

Veliko let je učiteljstvo složno prihajalo pred deželni zbor s prošnjami za zboljšanje našega gnotnega stanja. Ali doim so v zadnjih letih vse avstrijske dežele velike storile za učiteljstvo, ostal je deželni zbor goriski povsem nasproten našim željam. Neki okrajni solski svet je dal svojemu pisarju še draginjsko priklado, dasi ima 600 gl. plače, češ, da ne more živeti, a svojim učiteljem s 400 gl. plače je odrekal vsakršno podporo.

Toda letos je deželni zbor vsaj nekoliko storil za nas; malo sicer, ali hvaležni smo mu tudi za to. Plač sicer ni povečal, le razmerje med plačnimi vrstami bo uglednejše, da med 10 učitelji jih bo 6 v II. in I. razredu. S tem bomo imeli mlajši učitelji upanje, da pridemo prej v II. plačno vrsto, a ne, da bi trebalo čakati na to po 20 in več let, kakor se je čisto dogajalo doslej.

Gotovo ni v celi deželi razsodnega človeka, ki bi bil godrnjal pred deželnemu zboru zaradi te mrvice, katero je vrgel nam učiteljem. Kdor pomisli, koliko druge dežele žrtvujejo za solstvo in učiteljstvo, in ako zlasti pomisli, da med vsaki davki katere plačuje, uživa naše ljudstvo največ le od solskih in cestnih doklad, potem gotovo ne bo nikdar nejevoljen zaradi onih grošev, katere plača za sole in ceste.

Toda pač, neka gospóda se je morala vendarle oglašati proti mrvici, katere je deželni zbor vrgel učiteljstvu. Njeno glasilo je „Primorski List“ v Trstu, kateri se usiljuje našemu ljudstvu na vse pretege, kakor znana goriska „Nesloga“. — Po menju tega lista (oziroma njegovega dopisnika iz Gorice. Uredn.) bi bila morala odpasti tudi uredba naših plač, ker je padel deželni solski zalog.

Prav zloben je način, kakor „Prim. L.“ opisuje to zadevo; zato mu naravnost povemo, da nič ne verujemo v njegovo zatrjevanje, da „privošči gg. učiteljem večjo plačilo“! V tem „privoščilu“ je seveda tudi zajel trditve, da poslanci so ravnali proti volji — volilcev. Da, dopisniku je posebno mari za naše davkoplačevalce!

Dopisnikov namen je očiten, saj je vedno isti, namreč: hujskarija proti soli in učiteljstvu. No, to pové konečno čisto jasno sam. Ko je namreč mislil, da je že dosti nalujskal s svojimi zbadljivkami in zavijanji, vskliknil je: „Nove državne sole, reši nas o Gospod“ — in udari naše ljudstvo s srednjeveško slepoto, misli si je v srečo.

Ko je državni zbor izdatno povisal dohodke našim duhovnikom, ni ga bilo lista — tudi najbolj liberalnega ne! — ki bi bil vsled tega zabavljajal proti njim in očitni poslancem, da so povečali državne stroške.

A zljaj, ko smo učitelji na Goriskem prišli v celi Avstriji zadnji na vrsto, da smo dobili le majhno mrvico, ki deželi ne prizadene nikakih težav, takoj se oglasi duhovski list, ki začne hujskati davkoplačevalce, češ, glejte jih, učitelje, zanje boste morali odslej še več plačevati, ko itak že doslej komaj nosite težko butaro velikih davkov.

Jako plemenito, gospa častita! Toda vedite, da kdor drugemu jama koplje, sam v njo pade. Mi se niti nočemo posluževati enakega orožja, dasi bi mogli to storiti z veliko večjo pravico — in tudi z večjim uspehom! — kajti trdno smo uverjeni, da naše ljudstvo ima zdrave oči, s katerimi gleda in — razume; ako tudi vselej ne govori, toda v srečo si misli po svoje.

Konečno moremo „Prim. Listu“ zagotoviti, da učiteljstvo bo tudi zanaprej edino pri vsakih volitvah, če tudi ta edinstvo ne bo njegovim patronom posebno ljuba. Mi vemo, da naše težnje so pošteno, narodu koristne in za nje se bomo složno borili do zadnjega diha.

Obzljajemo, da taka pisarija bi mogla kaliti prepotrebno sporazumljenje med duhovstvom in učiteljstvom, kar bi ne bilo v korist ni enim ni drugim, narodu bi bilo pa v očitno škodo. Zato opozarjamo urednišče gospode pri „Prim. Listu“, da bi uplivali na to, da bi se v prihodnje izogibali takim hujskarijam proti učiteljstvu, ker drugače bi se utegnili od naše strani vračati milo za drago — komu v korist?! Dosti!

(Ne zamerite, da smo precej pristrigili ta dopis. Ni drugače mogoče! Še to bo preveč nekaterikom! — Uredn.)

Dopisi.

Iz Ljubljane, 5. marca. (Naše uradno glasilo.) — V vojvodini kranjski imamo nemški uradni list, če tudi je v deželi komaj 5 odstotkov Nemcev in nemskutarjev. Tam pri vas na Primorskem pa izdaja vlada svoj list v laskem jeziku, hoteč biti pravilna laski manjšini v deželi.

„So čini mi“ učiteljem je znano, da kmalu po prihodu novega deželnega predsednika barona Heina se je moralo spremeniti tudi uredništvo uradnega lista povsem po „echt“ nemškem kopitu. Za ta posel je bil izbran Vam Goričanom dobro znani nemški feljtonist Noé, ki je kmalu opustil to službo, ker mož je bil vendarle preveč „echt deutsch“ za deželo kranjsko, kjer 95% prebivalstva noče ničesa vedeti za nemško glorio.

V seji našega deželnega zbora 15. februarja t. l. je prišla v razgovor tudi ta sprememba pri uradnem listu. Dr. Iv. Tavčar in Ivan Hribar sta ostro kritikovala postopanje novega deželnega predsednika nasproti bivšemu uredniku g. Ivanu Nagliču, katerega je baron Hein kar meni nič tebi nič postavil na cesto s celo rodbino, potem ko je v največjo zadovoljnost bivšega predsednika, visokor. g. Andreja barona Winklerja, celih 11 let urejeval imenovani list. Kdor pozna Winklerja, priznati mora da njegovega sodba več velja nego kateregakoli drugega barona, ki se pomije po slovenski zemlji.

Takoj, ko je prišel baron Hein v deželo, poskrbel je za to, da bi se uradno glasilo uradovalo povsem v nemškem duhu (in to v slovenski deželi Uredn.) Poklical je k sebi urednika g. Nagliča, kateremu je dal obširne navode, kakó naj „echt deutsch“ urejuje uradni list. Dejal je: „Laibacher Zeitung“ se ne sme več ureje-

Umrla je v Gorici učiteljica c. kr. dekliske vadnice g. Elodija Waller, ki je poučevala tudi zgodovino v tečajih učiteljice. V Gorici je učiteljica 18 let. Bila je heč bivšega vodje pri višem deželnem sodišču v Inomstu. — „Corriere“ od torika ji je posvetil večji članek, v katerem pravi, da pokojnica je bila vseskozi odločna Italijanka. — Sijajen pogreb se je vršil v sredo predpoldne; učenke vadnice in kandidatkinje udležile so se v polnem številu, nosile vence, križ in delale častno spremstvo. Pogreb je bil zares veličasten in dostojen zavoda, kakoršen je naše učiteljice. — N. v. m. p.

Ganz seid. bedruckte Fourlarde 85 kr. bis fl. 3.63 p. Met. — (ca. 450 versch. Dispos.) — sowie schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11.65 per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert Damaste etc. (ca. 360 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei. Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hof), Zürich.

VABILO

k občnemu zboru
„Goriške ljudske posojilnice“
ki bo dne 28. marca t. l.
o 11. uri dop. v društvenih prostorih.

Dnevni red:

- 1.) Tajnikovo poročilo.
- 2.) Potrjenje letnega računa.
- 3.) Razdelitev čistega dobička.
- 4.) Volitev ravnateljstva.
- 5.) Volitev nadzorstva.

Opomba. Letni račun in bilanca za leto 1892. sta razpoložena do 26. t. m. v društveni pisarnici, kjer ju društveniki lahko pregledajo v uradnih dnevih in urah.

V Gorici, dne 5. marca 1894.

Bavateljstvo in nadzorstvo.

Anton Potatzky
v Raštelju št. 7 v Gorici
prodajalnica drobnega
in nürnbergskega blaga
na drobno in na debelo.

Jedino
in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloga
za kupovalce in razprodajalce na deželi,
za krošnjarje in cunjarje.

Največja zaloga
čevljarjskih, krojaških, pisarskih, popo-
tovalnih in k. dilnih potrebščin.

Zimska obuvala.
Vozički in st. i. na kolesih za otroke.
St. me za godala.

Posebnost: čemena za zelenjavo in trave.
Prosimo dobro paziti na naslov:

Na sredi Raštelja št. 7.

Za vinogradnike.

Podpi anec imam vedno v zalogi škropilnice, narejene iz medenine, močno uglajene, da se ako lahko ne zamazejo. — Pumpa se odpira z roko brez ključev; zaklopnice, škropilne cevi iz kavnika morejo se menjati. Cevi so tud za droben okrogel curek.

Popravlja škropilnica vseh vrst. Ima tudi opravevalke za žveplo.

Njegova delavnica priprav za vinogradnike je bila odlikovana na zadnji razstavi v Gorici l. 1891.

Maks. Ornella

V Ozki ulici (via Stretta) št. 1.
v Gorici.

Št: 1992

Razglas.

Dne 28. marca t. l. od 10. ure predpoldne do 12. ure opoldne bode pri c. kr. okrajnem glavarstvu javna dražba občinskega lova sledečih občin in sicer: Avber, Kobiljaglava, Nabrežina, Mavhinje.

Dražbeni pogoji se lahko pregledajo pri glavarstvenem uradu.

C. kr. okrajno glavarstvo

Sežana, 1. marca 1894.

Schaffgotsch.

Ustanovil l. 1767. Johann Jakob Samassa.

Ces. in kralj. dvorni zvonar

ALBERT SAMASSA

v Ljubljani

Harmon. in melodični glasovi

z izborno pripravo za zvonjenje. Zvonove do 40 centov more zvoniti en sam mož. Čista kovina s srebrnobelo bliščobo. Močan čist glas.

Garancija pet let.

Cerkvene priprave iz masivnega bronu; svečniki, lustri, svetilke, altarni križi, kanonske tablice, lonci za cvetlice itd., dalje gasilnice, pumpe ograje pri studencih, ventili itd.

Občne in požarne brambe dobe naročila tudi na obroke.

Ceniki brezplačno! Štiri častne medalje. 21 svetinj.

Vozni listi in tovarni listi v
Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod
„Red Stearn Linie“ iz Antverpene
direktno v
New York & Philadelfijo

koncesijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na uprašanja odgovarja točno: koncesijovani zastop

„Red Star Linie“
na DUNAJU, IV Weyringergasse 17
ali pri
JOSIP-U STRASSERJ-U
Statbureau & commerciieller Correspondent
der k. k. Staatsbahnen in Innsbruck

Naravno mineralne vode iz raznih studencav.

Kemični, farmacevtski in drogerijski izdelki najbolj čistane domače in tuje zdravilske posebnosti.

Ribje olje, naravno in izvrstno, prijetnega okusa in kemično čisto.

Ribje olje z železom ali železnim jodom.

Najčistejšo žvepienokislino apno c. kr. kmetijske šole v Gorici za vinarsko rabo.

Zdravila za živino, konjski cvet, konjski prašek, goveji prašek. Homeopatična zdravila.

prodaja novoustanovljena lekarna
Braunitzer v Rabatišču št. 16.
v najemu
Alojzija Gliubich-a.

Več let preskušeno bolečino tešče sredstvo
Kwizdova tekočina
proti protinu
okrepčujoče vrbiranje pred in po veliki hoji

Kwizdova tekočina	proti protinu
Gena stek. 1 gl.	pol stek. 60 kr.
Kwizdova tekočina	proti protinu
Johiva se v	vseh lekarnah.

Kwizdova tekočina proti protinu.
Glavna zaloga: Kreisapothek Korneuburg.

Teodor Slabanja
srebrar V GORICI (Görz ulica Morelli 17)

se preporoča pred. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenin: kot: monštrane, kelihov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovjših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebeim in polatim.

Da si zamorejo tudi menj premožne cerkve o-misliti razne cerkvene stvari, se bodo po želji prečast. p. n. gospodov naročnikov prav ugodni plačilni pogoji stavili. Hinstrovani cenik franco.

V pisarni Seltz-ove tiskarne nasproti semenišču v Gorici prodaja se po znižani ceni — 1 gld. 30 kr.

Veliki teden
in
Velikanoč.

Spisal prof. Andrej Mavšič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzetje. Kdor pa denar že z naročilom vred pošlje, naj pridene še 10 kr. za vozni list.

vsaki župniji in županiji
sprejme se razumna, rislana in gnotno dobro stoječa oseba kot
zaupna oseba
z dobrimi postranskimi zasluzki v službo. Pismene ponudbe je pošiljati pod
201 191. Graz, post. rest.

Hiša v najem

se odda pri cesarski cesti na Lijaku pri Ajševici, ki je primerna za gostilno. Pri tleh sta dve sobi, klet, kuhinja in veža, v prvem nadstropju dve sobi in na vrhu žitnica. Pri hiši je hlev, dvorišče, kovačija in vrt.

Pogoji se natančno izvedo pri lastniku hiše g. Francu Rijavcu, v Št. Mi-helu št. 1.

Svečarna na par

Alojzija Baderja

v Gorici, Semeniška ulica št. 24.

Odlikovana na raznih svetovnih razstavah. na vatikanski razstavi l. 1888. pa z

zlato svetinjo

1. Ponuja čistiti duhovščini in čast. cerkvenim oskrbnikom svoje sveče in torče iz čistega garantovanega čebelnega voska, izdelane pod nadzorstvom prečastitega knezo nadškofjskega ordinarijata goriškega; na vseli je pritisnjena tvorniška znamka, protokolovana v registrih c. kr. oblastnije.

Cena znaša gld. 2.50 za kilo s plačilom po enem letu ali pa 3% popusta pri takojšnjem plačilu. Naročila čez 4 kile pošiljajo se prosto poštnine in troškov za zavijanje.

2. Velikonočna sveča tudi iz čistega voska, okrašena z plohorezbo, cveticami in pozlačeni ornamenli, kar se dela vse v vosku.

3. Velikonočne sveče s slikami na olje in tudi okrašeni z ornamenli v dozdveni slikarji.

4. Izdelujejo se tudi sveče in torče za razvidljavo in pogrebe itd. namreč:

a) Sveče vošene l. soslava po avstrijskem načinu gld. 2.20 kilo
b) Sveče vošene l. soslava po lombardskem in beneškem načinu gld. 1.60 kilo.

Pogoji gornji.

5. Najfinješe kadilo Lagrima Orientale gld. 1.20 kilo.

6. Kadilo nižje vrste v zrnih 70 kr. kilo, kakor tudi storac in gumij Mirra.

Da so sveče iz pravega čistega čebelnega voska, garantuje se s 1000 gld.

Edina tovarna

„Caffè Vittoria“
V TRSTU.

Kava „Vittoria“ je edina svoje vrste, kajti rabi se sama, kar je njena posebnost, da jej ni treba dodajati kolonijalnega kava!

Z mlekom je slastna. Ako je pa prinetano dvajsetino prave kave, postane izborna!

Kava „Vittoria“ se visoko ceni, kar je izredno zdravilna, okusna, krepliva in ekonomična. Iz enega kila se dobi 80 večjih skledic kavg.

S kavo „Vittoria“ pripravimo gotovo 200 od-stotkov v primeri s kolonijalno kavo, katera, in si cer navadne vrste, pečena in zmleta ne stane pod gld. 1.80; dohiti pa kava „Vittoria“ stane le 60 kr., dobimo razloček gld. 1.20, kar je enako 200 od-stotkom.

Kemična analiza gospoda Avgusta Vierthalerja, profesorja na c. kr. akademiji za kupačijo in motnarstvo; gospoda Ivana Parhaus-a, profesora kemije in zapričenega izvedenca; kemično-analitiškega-tehnološkega poskušaljša Ivana Henr. Huber-ja, itd. itd. kakor tudi laskava mnenja mnogih odličnih zdravnikov (ki jo nazivajo kavo „hodočnost“); ako še dostavimo, da to kavo rabijo nekatere kolonije, dobrodelni zavodi, kolegiji in semenišča; dalje da konumenti hlastno poprašujejo po nji — vse to spajno potrjuje, da kava „Vittoria“ tude danes prvo mesto med vsemi do zlag znanimi prinesli.

Gotovo je torej, da bo to kavo rabila vsaka rodbina, kjer je mar zdravje in štednja.

Uzenci brezplačno. — Za poskušnjo se razpošljajo po pošti zavoji po 5 kil proti povzetju 3 gld., ako se je obrnil na založnika R. du Bau v Trstu, Piazza Lipsia 2.

Založnik v Gorici gosp. Ernest Stecker,
Červinjana gosp. Giuseppe Brossi
v Franca.

Svojo veliko zalogo
olja iz oliv
priporoča
Enrico gn. Carlo Gortan,
via Caserma 4. Trst (naspr. pivarni Pilsen)

Čudovite kapljice
sv. Antona Padovanskega

Neprekosljive zaradi čudovitih močij in odstranijo v kratkem času s priprosto rabo ene žličice dvakrat na dan, vsaktero bolezen želočno, zlate žile, omečice, lipohondrije, na jetrih, skazene krvi.
Cene ene steklenice 30 kr.
Prodaja se v vseh glavnih lekarnicah na svetu. Za naročilo in pošiljatev pošlino v lekarnici

Cristofolletti v Gorici.
Od premmogih zahval probujemo tu le dve:

V St. Štebri na Koroskem, 17 apt. Z velikim veseljem vam naznanjam, da je moja mati ozdravela, ko je zaužila 2 stekl. Vaših slavnoznanih kapljice sv. Antona. Imela je krč v prsih, katerega mnogi zdravniki niso mogli ozdraviti, dokler me srečen slučaj ni opozoril na Vaše čudovito zdravilo. Pošljite mi . . . itd. **Janez Konečnik.**

Mallenberg. Nad 20 let trpel seta na srčni bolezni, dokler nisem začel uživati slovečih kapljice sv. Antona. Prosim, da mi zopet pošljete . . . itd. **Johann Krautitsch.**

„Kupuj pri kovaču in ne pri kovačicu“ govori star pregovor.

To lahko rečem o svojem zavodu, kajti le tako velika kupčija, kakor moja, ima vsled ogromnega blaga in raznih prednosti malo stroškov, ki konečno pridejo kupovalcu na dobro.
Krasne uzorce zasebnikom brezplačno in poštnine pravo. — Bogata knjižica uzorcev, laskorske desaj se ni bilo, se pošilja krojačem brez plačane poštnine.

Snovi za obleke.

Peruvljen, in doskin za visoko duhovščino, predpisano blago za uniforme c. kr. uradnikov, tudi za veterane, ognjegasce, telovadce, livreje, sukra za biljarde in igralne mize, za prevlačenje kočij, pošne plede od 4-14 gld.
Cene vredno, poštno, trpežno, čisto volneno sukno in ne cene cunjke, ki niso vredne nič toliko, kolikor stane kogač. priporoča

Ivan Stikarofsky
v Brnu, (ki je avstrijski
v Brnu, Manchester).

Največja zaloga sukna v vrednosti 1/2 mil. gld.

Razpošljuje se s povzetjem.

Dopisuje v nemškem, češkem, madjarskem, polškem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku.

„Primorec“ izhaja vsakih štirinajst dni kot priloga „Soči“ brezplačno; drugič stane po pošti ali na dom pošljan za celo leto 80 kr.; za tuj državo več poštne stroške. „Soča“ z „Gosp. Listom“ in „Primorcom“ stane na leto 4 gld. 40 kr. — Uredništvo in upravnništvo je v Trzinu ulici Mercato 12. II.

Primorec

Domači oglasi sprejemajo se le iz narodnih krogov. Plačujejo se: za šesterostopno petitvrsto enkrat 5 kr., dvakrat 9 kr., trikrat 12 kr., večkrat po pogodbi. Vsa plačila vrše se naprej. — Posamične številke se prodajajo po 2 kr. — Rokopisi se ne vračajo.

Koristi in poraba travniških bran za mah.

Govorilo in pisalo se je že mnogo o travniških branah — a naši kmetovalci se še ne poslužujejo zadostno tega prekoristnega poljedelskega erodja. Bodi mi dovoljeno, da nekoliko povem o koristi in porabi travniških bran iz svoje poskušnje. — Ker imam precej travnikov, omislil sem si tudi brano, in sicer dvojneprežno. Stala me je sicer 40 gld. — a ti stroški so se mi v teku onega leta več kot povrnili. —

Kakor je vsaki poljedelski rastlini kultura potrebna, istotako tudi travi na naših travnikih, kateri so itak bili v našo škodo predolgo zanemarjeni.

Poglejmo si neopletlo gredo, kako na njej v rasti zastaja kulonjska zelenjava: kako se pa potem bujno razvije, ako gredo oplejemo in pregoste sadike izruvamo. — Prav tako je pri koruzi, krompirju i. t. d., pa tudi pri travi na naših travnikih.

Treba ji je sponaladi zemljo zrahljati in jo osnažiti plevela t. j. mahi. — Travo treba je tako rekoč okopavati, tako, da more zrak pristopiti do koronin, kar je za dobro rast vseh rastlin neobhodno potrebno.

Vse to pa se na najboljši način da izvršiti z dobro travniško brano. Pravim, da z dobro, kajti ni vse jedno, če vlačim z navadno tržno brano, katera mi travnik deloma preveč raztrga, deloma pa ne doseže ta, ker se površju zemlje ne prileže: treba je nalas za to napravljene brane, katera sestoji iz mnogo posameznih, kakor veriga sklopljenih delov, tako, da se more prilagati tudi neravnemu travniku popolnoma. —

Da dobro povlečeni travnik daje po tretjino, da polovice več in boljše krme, kakor nepovlečeni, to je dokazano in to more potrditi vsak gospodar, kateri je to poskusil.

Poleg tega glavnega dobička, kateri nam prinese brananje travnikov, imamo pa še tudi postransko korist, in to je — dobljeni mah. —

Na prostranem travniku iztrebil sem minolo spomlad šest velikih voz mahi in če voz računim po 5 gld., — take je strelja le s tega travnika blizu tolike vredina, kolikor me je stala brana.

Da bo uspeh vlačanja popoln, treba je tudi vedeti, kako se tisto najbolje izvršuje. Videl sem, da vlačijo nekateri v krogu in sicer v podobni polževe erte: drugi vlačijo po eni strani tja, po drugi nazaj, in še drugače. A po svoji skušnji lahko trdim, da je najbolje, ako se vlačijo po eni strani tja in po iste strani zopet nazaj. Prvo pot se mah zrahlja — drugo pot se pa izruje. Mah se potem z navadnimi grabljami porabi in na kupe spravi. —

Konečno bodi mi še dovoljeno, da v nakup travniških bran najtopleje priporočam našo

domačo tvrdko. Josip Lorber in dr. v Žalcu na Štajerskem. Ta tvrdka izdeluje brane kot posebnost in je njena delavnica v to svrhu prav mnogo uravnana.

Ker ima razen tega tudi svojo livarno s parno močjo, more brane tudi ceneje prodajati nego vsaka druga tovarna.

Kar se tiče uprašanja: ali eno ali dvojneprežno brano? — tako bi vsakemu večjemu posestniku in celim občinam le drugo priporočal, kajti pomisli: prva tehta blizu 60 klg. in velja 26 gl., druga tehta pa blizu 83 klg. in velja le 6 gl. več t. j. 32. gl.

Žalec meseca sušca 1894.

F. R.

Goriške novice.

Naročnikom. — Marsikdo zastitih gospodov naročnikov se ni poslal naročnine za letos, mnogo njih je pa dolžnih še od lani. Ker imamo velike stroške na vse strani, uljudno prosimo, da bi nam vsakdo poslal, kar nam tiče.

„Goriška ljudska posojilnica“ bo imela svoj redni letni občni zbor 28. t. m. ob 11. predpoldne. V prihodujem „Primorcu“ bomo poročali o izidu in o sklepu računov za leto upravno leto.

„Slovensko bralno in podporno društvo“ bo imelo svoj redni letni občni zbor 1. aprila v spodnji dvorani Marzinove gostilne. O računskih sklepih za l. 1893. bomo poročali prihodnjije.

Zaplemba. — Zadnja številka „Rinnova menta“ je bila zaplenjena v nedeljo jutro, ko je bila že vse izdaja razposlana po pošti. Politična oblast je baje brzojavno obvestila vse poste, da bi lista ne oddala naročnikom. Zaplemba je odredila politiska oblast, baje na brzojavni ukaz iz Trsta: zaplenjen je bil članek o dohodu nemškega cesarja v Opatijo.

Okrajna bolniška blagajnica v Gorici. — Iz goriške okolice smo prejeli sledeči dopis: „Nekje v „Soči“ sem čital, da okrajna bolniška blagajnica v Gorici je ustanovljena za goriško mesto in za sodnijske okraje: goriski, kanalski, tolminski, cerkljanski in bolški. Gotovo je torej, da večina zavarovanih delavcev so Slovenci.“

Toda ista blagajnica je povsem v laških rokah: njen načelnik je izdajatelj „Corriera“ in vodja znani Travan. Ali bi ne bilo mogoče, organizovati med delavskim stanom stranko, ki bi odpravila sedanje gospodstvo? Delavci, pomagajmo si in Bog nam bo pomagal!“

Naša sodišča v Gorici moramo zadnji čas le pohvaliti, kajti na slovenske uloge izdajajo dosledno tudi slovenske rešitve in razsodbe. To niso morebiti le prestave, marveč izvirni slovenski spisi. — Toda naše ljudstvo daje sodiščem veliko premalo prilike

za tako uradovanje, kajti le malo je takih Slovencev, ki se toliko osrečijo, da podajajo slovenske uloge. Toda kakó naj bi se v tem pogledu hudovali na naše priprosto ljudstvo, ako celó taki ljudje, ki hočejo biti zagovorniki prave „slovenske poštenosti“, podajajo laške uloge na slovenske tožbe?

Izvrševanje narodne enakopravnosti je pri takih odnošajih nemogoče. Te dni se je pohvalil neki naš znanec z dežele, češ, naš gospod župnik je zavrnil neko laško razsodbo. Toda v teku pogovora smo doznali, da je tožitelj zastopal laški odvetnik, ki je seveda podal tožbo v laškem jeziku. V takem služaju sodišče uprav vsled načela narodne enakopravnosti ne more drugače razsoditi nego v laškem jeziku. Nauk iz tega je jasn! — Pa tudi državno pravdnništvo bi Slovence moralo vselej tožiti v slovenskem jeziku, ako bi toženci vselej to zahtevali, kakor so storili obsojeni Podgorci.

Takó ne pridemo do enakopravnosti. — V zadnji številki smo povedali, kakó je naš urednik vsled doslednega pritoževanja dosegel, da je tudi od višjega deželnega sodišča v Trstu dobil že par razsodb v slovenskem jeziku. Da, vsled pritožbe našega urednika na ministerstvo bode isto sodišče sploh vsako slovensko ulogo reševalo v slovenskem in italijanskem jeziku, pisano na desni slovensko in na levi italijansko.

Ali kakó naši ljudje sami delajo zapreke slovenskemu uradovanju, dokazuje naj sledeči slučaj.

Naš urednik je podal proti Obizzi-ju tožbo za blizu 700 gld., katere mu še dolžuje. Toda na slovensko tožbo je dal Obizzi — italijanski odgovor. Takó namreč varuje „slovensko narodno poštenost“, za kar je ustanovil kar dva lista. — Komentarja pač ni potreba!

Deputacija na Dunaj. — Trojica dr. Marani, dr. Venuti in Kürner so sli na Dunaj pod pretvezo, da bodo trgovinskemu ministru priporočali železnico Podbrdo-Javornik. — Gajemo pa, da gospodje nameravajo pod pokroviteljstvom princa Hohenloha rovati proti slovenskim zahtevam zastran slovenskih šol v Gorici. Ni več ministra Gauta na Dunaju, da bi mu „imponovala“ taka trojica.

Na Rojicah hočejo nekateri Goričani prirediti 27. t. m. veliko ljudsko veselico. — Rojice so zunaj mestne občine in v najemu c. kr. vojnega erarja.

Pokojniški zalog za učiteljstvo na Goriškem dobiva tudi donesek od zapuščin. Sklenjeni račun za l. 1892. kaže, da je imel takih dohodkov 6083 gld. 04 1/2 kr., a nepotirjani zastanki so znašali koncem leta še 2397 gld. 47 kr.

Zemljska odveza nas tare že od 1. oktobra 1850., a kmalu je bode konec. Do konca l. 1892. smo plačali že 4,329.949 gld. 94 1/2 kr., a ostalo je še samó 163.228 gld.

86½ kr. — Deželna doklada za plačevanje tega dolga znaša 9%, na vse izravne davke. **Koncem l. 1895.** bo menda poplačan ves dolg in ta doklada se bo mogla porabiti za marsikako koristno deželno napravo.

Stara žena. — V nedeljo je umrla najstarejša žena v Solkanu, Marija Marušič, stara 96 let.

Tatovi. — V noči od 12. do 13. t. m. vlomili so drzni tatovi v prodajalnico g. Ferdinanda Höniga v Gorenjvasi pri Kanalu. Izruli so z močnim drogom železno omrežje iz okna in potem brezskrbno vršili svojo lopovsko umetnost. K sreči ta večer ni bilo veliko denarja v predalniku, le za blizu 100 gld. raznega drobiza. Razum nekaj kave in sladkorja se niso lotili drugega blaga.

Šolsko obiskovanje celé dežele je najslabše v goriskem mestu. Tukaj je okoli 1000 otrok brez šole. Temu je uzrok skrajna nemarnost naše mestne gosposke, ki ničesa ne stori, da bi otroke prisilila hoditi v šolo. V dokaz nam bodi sklenjeni razkaz za l. 1882. o kaznih zaradi slabega obiskovanja šole. Čujte! V Gorici je bilo l. 1892. le za 10 gld. glob, dočim jih je bilo v okraju goriske okolice 779 gld., v gradiškem okraju 372, v sežanskem 330 in v tolninskem 279 gld. — V gotovini je došlo v Gorici 3 gld., v goriskem okraju 241, v gradiškem 32, v sežanskem 194 in v tolninskem 59 gld. Drugo se je poravnalo z zaporom. Ker grede globe v pokojniški zalog za učitelje, razvidno je iz tega, kako malo plačujejo Lahi za ta zalog v razmeri s Slovenci.

Zmešnjave na pošti. — V zadnji „Soči“ (in v današnji „Primorčevi“ prilogi za posebne naročnike) smo govorili o zmešnjavah na gorški pošti. Evo, kaj se nam je primerilo te dni:

9. t. m. je bilo oddano v Ljubljani pismo z naslovom: Slavno upravnništvo „Soče“ — Gorica na Primorskem. Razločen naslov, kaj? Ali čujte! Pošta je poslala pismo v Sočo nad Boleem; v Bole je došlo pismo 10. t. m., od kjer so ga vrnil s pošto 11. t. m., a nam je prišlo v roke 12. t. m. In pismo se je nanašalo na neko važno zadevo, ki se je tikala zadnje številke „Soče“ 10. t. m. Ako bi iz tega nastala kaka sitnost, kdo bo kriv?

Katnik-Travan. — V zadnji „Soči“ smo poročali o kazenski obravnavi pri goriskem okrožnem sodišču, vsled katere je bila g. Katniku znižana globa od 40 gld. na 10 gld. (Posebni naročniki „Primorca“ dobé to poročilo v prilogi.)

Toda g. Katnik rad plača to globo, kajli Travanova tožba mu je naklonila precejšnjo srečo. Gospod Katnik je namreč slavil v loterijo pri Braidi na Travniku tri Travanove številke in dobil je — terno. G. Braida mu je odštel čistih 2070 gld. Ta slučaj je vzbudil med goriskimi Slovenci mnogo smeha.

„Lega Nazionale“ v Devinu. — „Corriere“ od torka poroča, da „Lega Nazionale“ namerava ustanoviti šolo v Devinu, češ, da tega si želé premnogi tamošnji roditelji. — Upamo, da „Corriere“ ni govoril resnice, kar se tiče Devincev, ampak da je izrekel le svojo nemerodajno „pobožno“ željo. Res je, da v Devinu se je naselilo nekaj Italijanov, a to so večinoma laški ribiči, ki pa ne marajo delati zdražbe med prebivalstvom, kjer so našli gosteljubno zavetje. Upamo, da

Devinci bodo znali, upirati se bojskarijara „Lega Nazionale“, katerej naj bi pokazali duri s takó resnim opotominom, da se nikoli več ne bo upala, vtikati svoj predrzni nos tje, kjer nima nič opraviti.

Nesrečna smrt. — Iz Ustij pri Vipavi nam pišejo: V soboto 10. t. m. je sel mladenič Andrej Hete iz Ustij v sos. Anjo vas. Vracal se je pozno v noč in ko je sel po stezici nad propadom, ki je okoli 20 metrov globok, prekuvil se je s steze dol v globoko. — Domačinom se je drugi dan čudno zdelo, da mladeniča ni domov; odpravijo se proti omenjeni vasi in dobe ga v prepodu. Imel je veliko rano na glavi. Znamenja kažejo, da ni bil takoj mrtev, ampak da se je moral veliko boriti s smrtjo, predno je izdahnil dušo. — Mladenič je bil edina podpora materi udovi. Bog se usmili obeh!

Duhovske vesti. — Preč. g. Pavle-
tič Gotard, župnik na St. Viskigori, pride v Miren. — Č. g. J. Rojce, kapelan v Solkanu, je sel 8. t. m. za vikarija v Bilje. Novi stolni vikarij č. g. Andrej Pavlica je že prišel iz Bilj v Gorico. — Č. g. Ivan Kodernar, kapelan v Ločniku (katerega so „Legovci“ smrtno sovražili, je sel na otok Morosini. — Na njegovo mesto je prišel č. g. Evgenij Jordan iz Ronk. — Zadnji je jako po volji ločnikskim „Legovcem“, katerim je hitel predstaviti se, in goriskemu „Corrieru“. Zakaj? Zato ker lomi le svojo laščino in furkanišino! Toda ta gospod je le začasno poslan v Ločnik, ker merodajni krogi spoznajo, da mladi gospod za ta kraj ni sposoben. Kako bo skrbel za slovenske prebivalce v Ločniku in v Gradiscu, za slovenske otroke tamošnje slovenske šole?!

Naše občine. — Od zadnjega razkaza so se oglasile zopet nekatere občine z darovi za naše „Slogine“ zavode. Poslale so: Grgar 20 kron, Ravniča 10 kron. — Sv. Lucija 10 kron z opombo, da bo sledila večja podpora, ko so gnotno stanje občine zboljša. — Kobarič 20 kron. — Deskle 40 kron, a župan g. Andr. Konjelic je ponovno priložil še 10 kron, da je bilo ravno 50 kron. — Občina Selo pri Brestovici je naznanila donesek 3 gld.

Čast takemu rodoljubju. Živele naše narodne občine, ki takó lepo spoznavajo veliko važnost slovenskega življa v dežele glavnem mestu. Le z vsestranske podporo bo mogoče povzdigniti Slovenstvo v lepi naši Gorici.

Ostale radodarne doneske potrdi prihodnja „Soča“.

Iz Čepovana. 12. marta. Pretekli teden izročili smo materi zemlji telesne ostanke prvega tukajšnjega župana P. Bratuž-a, kateri je ostavil ta svet v lepi starosti 90 let. On je bil prvi župan, zato, ker je bil voljen županom precej ob ustanovljenju občin ali županij leta 1848. Znamenito je to, da v naši deželi baje noben prvi župan ni toliko časa živel, razen oni goriskega mesta, kateri še zdaj živi. Pri nas je pa še druga znamenitost! Do leta 1892. so bili razen enega vsi čepovanski župani živi, predlanskim je umrl drugi župan tudi v visoki starosti blizu 90 let. No v naši občini je od dobe ustanovljenja občin pa do danes le osem mož, katere je županska čast doletela, in oni peteri še živi imajo tedaj nado, da enako prednikom, dočakajo visoko starost!

Občine goriske okolice prav sedaj plačujejo državi svoj krvni davek. Lani sem vam

bil sporočil, g. urednik, da naša občina ne zaostaja v tem oziru za drugimi, ampak da za primeroma prav obilno plačuje. In glejte letos nam je ta davek znatno zrastlel, kajli naborna komisija je od 23 k naboru prišlih mladeničev potrdila 12 (reci dvanajst), pa gotovo dobi za nameček še katerega, ker jih je iz doma šest, ki se morajo še predstaviti. No mladeniči so letos izpričali, da so zli nasledki žganjarij, katerih hvala Bogu v Čepovani že dalje časa nimamo že davno odstranjeni tudi v pogledu na telesno razvijanje in doraščevanje.

Iz Dobravej. (Izv. dop.) — „Bog v, vdobimo li solo mi kedaj -- ali nikoli? enaka vprašanja so tu zdaj na dnevnem redu mej prostim ljudstvom. Velika razburjenost je zavladala mej tukajšnjim občinstvom, kajli opetovano so se začeli nekateri poganjati za svojo zares prepotrebno solo, katero nam merodajna gospoda še vedno zadržuje; morda valo se je že v tem oziru baje do poslednje instance in kakor čujemo — brezuspešno.

Skrilje, koje so mnogo manjše od naše občine — imajo svoje šole; Vel. Zablje, broječe le nekaj desetih solskih otrok — ima lastno šolo; le uboge Dobravej, koje imajo na stošine za šolo sposobnih otrok — morajo v tem oziru zidovati „pod plujim jarmom“ ter otroke pošiljati v oddaljeno tvojkrat celo nepristopno šolo pri Sv. Križi.

Otroci, grede v šolo, se mej dolgim potom valijo vsakovrstnih hudobij ter šole kakorkeč obesimo na kol; v šolo grede počizajo gromlje — da, se celo iz cele njive pozeto žito so lani necemu knežu v kópalih požali.

Kako je naša mladež izpričana, prepričan sem se je dni na lastne oči, videl, kako so z laparjem obšipali mladovredni pazlavci tovega učitelja v pokoju, stanujočega v obližju; videl sem, kako so necemu steklarju prevrgli krošnje ter morda s tem vsi njegovo premoženje uničili. Odkod vsa ta izpričenost? Ali jih nče tako stariši in učitelji? Neki izkušeni pedagog, poznavajo naše solske razmere, je kar naravnost izpovedal, da povod tej razposajenosti so predolge poti do šole, ker tako imajo priloznost otroci mej dolgim potom učiti se v vsakovrstnih hudobijah.

Sveta dolžnost bila bi tedaj, da bi merodajni činitelji vendarle enkrat uvideli te nase potrebe in ne odlašal kraj Riar s smrtjo kraljice Lunice. P o d b r d s k i.

Iz Podmeleca. — V Podmeleškem mlinu obesil se je 14. t. m. mlinarski hlapec Leop. C a r l i iz Jagošče. Bil je jako dober, pohleven in celo pobožen mladenič (Se prejšnji delavni dan je bil pri sv. maši, a pri njem so našli rožni venec.) Kaj ga je napotilo k tako nestrojni smrti, ostane uganka, če ni temu zopet krivo — n e s r e č n o ž a n j e.

Iz Prvačine: „K mojemu dopisu v zadnji „Soči“ blagovolite popraviti, da pri občinem zboru naše nove ženske podružnice sv. C. in M. je bila izvoljena za namestnico denarničarice gospa Tereziya P a h o r j e v a in ne Patronjeva, kakor je bilo napačno povedano.“

Iz Bilj smo prejeli uteraj obširen popis o odhodu č. g. Andreja P a v l i č e 8. t. m. v Gorico, ki je tankaj pastiroval po smrti vikarja č. g. Stefana Faganolja in o dohodni novega vikarja č. g. Ivana Rojca iz Solkana v Bilje. Prostor nam ne pripušta, da bi ponatili dopis v celoti, ker smo imeli stavljaneza že dosti drugega gradiva. — Dopisnik omenja, kako priljubljen je bil Biljan-

cem č. g. P. in izraža svoje prepričanje, da dobé v g. R. vrednega naslednika, o čemer smo uverjeni tudi mi. Č. g. Rojca so spremili iz Solkana preč. g. župnik Kolavčič, župnik Mozetič in nadučitelj Jug.

Brez občinskih doklad imamo le malo občin v deželi. Lani niso imele doklad sledeče davčne občine: Št. Andrež, Rupa, Sovodnje, Peč v goriškem okraju; Drežnica, Ladri, Smast, Vrsno v tolniskem okraju; Naklo, Divača, Lezeče v sežanskem okraju; Boskin v gradiščanskem okraju; Belvedere in Ruda v červinjanskem okraju. — Edino le doklade na užitninski davek (vino, meso, pivo, žganje) so imele občine: Miren, Št. Peter pri Gorici, Krasno, Visnjevek, Renče, Gradišče pri Renčah, Tomaj Križ, Čerovlje, Gradec in Janlje.

Ostala Slovenija.

Spomenik „tržaške udanosti“, ki stoji pred južnim kolodvorom v Trstu, je bil doslej nič in dan pod posebnim varstvom oboroženega redarja. Slavnosti se je zdelo to strahovito vender precejna sramota in ker za nobeno celo tako, da bi svet kolikoj dvomil o skafotirni udanosti „najzvestejšega mesta“, zato je začetkom tega meseca odpravila oboroženo stražo pred spomenikom in jo — ker gospodov izredentovcem vender nič prav ne zuppa — nadomestila z redarjem v navadni obleki, ki pa tudi nič in dan hodi okoli spomenika. Tako je ustrezno Italijanom in vladi. A nam Slovonom — tudi, če je vladi tako prav, zakaj bi nam ne bilo?

Italijanska poštvovalnost v Trstu. — Protokoli post je bil velik plus na kopit italijanskega šolskega društva „Leza Nazionale“. Te dneve so časopisi razglasili nam o tem plusu. Po odločitvi vseh stroškov ostalo je čistega dohodka za to naše protinarstvo društvo 3100 gl., ali po navadni italijanski voljavi 7000 lit. Ali ni to postnemanja vredna poštvovalnost? — Sicer pa vselej, ko gre za italijansko reč, se v avstrijskem Trstu pokaže velika poštvovalnost. — ko pa gre za avstrijske slavnosti, tedaj so vsi premožnejši gospodje z zupanom vredzadržani, navadno „tudi bolezn“, udeležiti se take slavnosti. Za zgled navajamo le, da sta patrijsko društvo veteranov in italijansko delavsko pomožno društvo pri svojih plesih imeli velike denarno zruho. — niti polovico stroškov niste pokrili. Taka se godi v Trstu.

Iz beneške Slovenije nam sporočajo: „Pri nas se je prodajala sol po 35 centesimov (15 kr. avstrijske vrednosti) kilogram. Zadnje dni preteklega meseca svečana pa so nam jo podražali in jo moramo plačevati sedaj po 40 centesimov (17 kr.) — Ali bo pomagalo to novo breme, katero bo tlačilo najbolj revno ljudstvo, državnim financam iz zagato? Ali pa se morda ne bo vsled tega v našeni blaženem kraljestvu le več neslatane polente jedlo?“

Slovensko gledišče. — Ta teden priredilo je dramatiško društvo v Ljubljani samo jedno predstavo. Učeraš je je namreč pola — zadnjikrat v tej sezoni — opera „Čarostrelec“, ki si je pridobila letos vsled izborne predstave mnogo prijateljev.

Pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani bo praznoval letos meseca julija (dne 7. in 8.) svojo desetletnico. V predvečer prirediti hoče slavnostni koncert z večjimi, večinoma novimi

zbori in z vojaško godbo, drugi dan pa celodnevno slavnost z ljudsko veselico. Odbor prosi vsa narodna društva, da se pri prirejevanju veselice blagovolijo ozirati na omenjeno slavnost.

Knjževno društvo sv. Jeronima v Zagrebu. Glavna skupščina tega društva je sprejela predlog odbora, da se dajejo vsakotletne društvene knjige kmetom, obrtnikom, delavcem in solski mladini za 50 kr. — Odbor vabi rodoljube, da mu čim več takih udov pridobivajo.

Poštenje nasprotnikov. — Pred kratkim raznesli so poljski in nemški listi lažljivo vest, da deluje vodja koroških Slovencev dež. poslanec in župnik Podklostrom preč. g. Gregor Einspieler za rusko pravoslavno vero, ter da dobiva za to od slovanskega dobrodelnega društva večjo podporo. To je seveda nesramno obrekovanje, katero so brez dvoma izumili naši narodni nasprotniki, da bi sramotili župnika Einspielerja in vse slovensko gibanje na Koroškem. Gosp. Einspielerju bodi, dokler se vse ne pojasni, v zadoščetje to, da ga kot vrbega katoliškega duhovnika in dobrega avstrijskega rodoljuba čista in ljubi ves narod.

Dolenjska železnica. — Izredno suha zima je prav ugodna za dela ob dolenjski železnici proti Novemu Mestu. Tiri so položeni že po vsej progi od Grosuplja do Straže, sedaj se nasipje le še gramoz. Brez dvoma torej, da bode tudi ta del železnice gotov do določenega časa.

Jubilej slovenskega škofa v Ameriki. Kakor poroča „Amerik Slovenec“, preteklo je 7. t. m. 25 let, odkar je bil posvečen v škofa msgr. Ignacij Mrak, škof v Marquette, država Michigan v Severni Ameriki. Msgr. Mrak je starosta slovensko-ameriškega svečeništva. Porodil se je 16. oktobra 1818, v Poljanah na Kranjskem. V duhovnika bil je posvečen v Ljubljani pod pok. vladikom Alojzijem Wolfom l. 1837.; l. 1845. preselil se je v Ameriko, kjer je pastiroval več let med Italijanci po Michiganu. Dne 13. avgusta 1887. praznoval je msgr. Mrak na tilnem petdesetletnico svojega svečeništva, kot navaden indijanski misijonar.

Slovenci v Ameriki. — Naši rojaki v Ameriki snujejo narodna društva povsod, kjer jih le morejo; v njih dajejo drug drugemu dobre svete, pomagajo si v revah in težavah, skupno se veselijo ob vselejših prilikah. Zdaj snujejo pa še zvezo vseh društev pod naslovom „Slovenska Jednota“, kakoršne imajo že dolgo časa Čehi, Poljaki in drugi Slovani. Ta „Jednota“ bo velike koristi za vse Slovence v novem svetu, kajti vsakemu členu pojde na roko v slučajih, če se hoče kdo preseliti iz kraja v kraj, pa tudi v drugih potrebah. Doslej je pristopilo „Jednoti“ že deset slovenskih in eno hrvaško društvo. Tudi v novem svetu se torej kaže lepa sloga med Slovenci in Hrvali. Le naprej po tej poti!

Šola Komenskega na Dunaju. — Pred leti so si dunajski Čehi zasnovali svojo osnovno šolo; šola je prenapolnjena in vzruže se z veliki žrtvami. Čehi so opravičeno prosili, da bi se tej šoli podelilo pravo javnosti. Ministerstvo pa je odbilo prošnjo: „Z ozirom na to, kar se je pokazalo pri nadzorovanju, in na sporočilo vsled nadzorovanj“, Česki veščaki utegnejo pač pojasniti, kakó je vsa stvar. Če je krivda na šoli, utegne se popraviti. Sicer je pa znano že vsemu svetu, kakó židovski in nemški listi hujskajo proti tej, torej samo jedni, in še to zasebni česki šoli na Dunaju.

Štiristoletnica bitke na Krbavskem polju. — Minulo je 400 let, odkar so Turki premagali Hrvate na Krbavskem polju pod Udbinom. Odkar je propadla Srbija in za njo Bosna (l. 1463.), bila so Turkom odprta vrata v Hrvaško. Tedaj so bile razmere v Hrvaški jako neugodne. Plemstvo se je mej seboj prepiralo o tem, kdo ima nasledovati kralja Matijo Korvina († 1490.), in to uprašanje se ni bilo rešeno, ko so že nastali boji med Frankopani in banoma Bota in Derendina. V tem prodré Jakub paša, poglavar vrhbosenski, s 100.000 konjikov v Hrvaško in kranjsko. Ta dogodek je nekoliko složil Hrvate, ki so zbrali v naglici do 15.000 mož, med katerimi je bilo le 3.000 konjikov in se stavili Jakubu paši v bran. Boj je bil grozovit. Padlo je do 10.000 Hrvatov in ujetih jih je bilo do 3000. Padel je cvet hrvaškega plemstva; Ivan Frankopan Cetinski, ban jajški Jure Vlatković in mnogo druge hrvaške gospode. Turki so izgubili jako malo. Ban sam je padel Turkom živ v roke, ki so ga zaprli v neko pusto trdnjavo, kjer je tudi poginil. Kljub temu grozovitemu porazu pa se Hrvaška ni udala Turkom; baš 100 let kasneje zmagali so Hrvatje sijajno pri Sisku nad Turki.

RAZNOTEROSTI.

Državni zbor ima danes svojo zadnjo sejo pred prazniki. V zbornici sami ni prišlo še nič važnega na dnevni red, kajti glavno delovanje se zdaj vsi še v odsekih posebno v proračunskem. V tem je naš poslanec dr. A. Gregorčič poprijemal za besedo pri vsaki priliki, ko je bilo treba ministrom povedati želje in zahteve slovenskega naroda. Ministri so mu odgovarjali jako dobrohotno. Bomo videli, kakó bodo kazala dejanja. Današnja „Soca“ poroča bolj obsurno o razpravah v tem odseku.

V ponedeljek je poslanec Alfred grof Coronini interpeloval vlado zaradi goriske laske obrtno-nadaljevalne sole, ki ne ustreza določenemu namenu, ker za slovenske obrtne neence nič skrbeli, dasi prejema podporo od dežele in države.

Briganti v Italiji. — V „kraljevem“ Rimu in njega okolici niso ljudje več varni svojega življenja in imetja. 28. pret. m. napadla je tropa roparjev v pokrajini Campagna romana, komaj 4 kilometre od mesta rimskega, grofinjo de Agreda in njeno spremstvo. Razbojniki so napadli vozove in postrolili konje. Nadporočnik Morella, kateri je spremljal grofico, moral je tolovajem izročiti ves denar in kar je bilo vrednostnega blaga, da reši sebi in grofici življenje. — Taki odnošaji vladajo v „blaženi Italiji“, v katero so toli zaljubljeni naši neodrešenci.

Grozen potres. V pokrajini Thibet, tako poročajo listi iz Honghona, bil je silen potres, ki je divjal 9000 kvadratnih milj na obseg. Med drugimi poslopji razrušil se je velik samostan v Husignamu, kjer je bilo v razvalinah pokopanih blizo 200 redovnikov.

Nesreča na Vrbskem jezeru. — Dne 26. pret. m. popoldne je bila na Vrbskem jezeru (pri Celovcu, na Koroškem) na ledu soproga arhitekta Schürrija s tremi otroci in služabnico. Kar se je udril led in vseh 5 oseb izginilo je v vodi. Prihitevsji ljudje na pomoč, so rešili gospo Schürri in dva otroka, toda najmanjši sinček in služabnica sta utonila.

Milijon dolarjev na dnu morja. — 3. julija l. 1865. potopil se je parnik „Broter Jonathan“ kakih 10 milj oddaljen od mesta Crescent City ob ameriskem obrežju. Takrat utonilo je s parnikom 147 oseb, rešilo se jih je le 19. Na potopljenem parniku bilo je mnogo denarja in nekovanega zlata, vrednosti okolo milijon dolarjev (nad 2 milj. gold.). Naravno je, da so ljudje že mnogo poskušali, da bi našli kraj, kjer se je parnik pogreznil, a vse iskanje bilo je brezuspešno. Pret. mesec pa je, kakor poroča večina velikih listov, našel potopljeni parnik potapljalec John Ryan. Pokazal je razne predmete, katere je vzel na parniku na dnu morja in opisal je natančno njega lego. Posebna družba dvigne parnik z dna morja na površje: srečni potapljalec dobi polovico rešenega blaga.

Nadepoln mladenič. — V Altoni je neki 17-letni mladenič hotel usmrtiti svojo lastno mater s tem, da jej je hotel zabosti nož v grlo, ko je spala. Na srečo se mu ni posrečila peklerska nakana, kajli nož je zdrnil mimo grla, ter je ranil samo lice. Sprijeni pobalim se je hotel maščevati nad svojo materjo, ker mu je žugala, da ga prijavi oblastim zaradi tatvine. Sedaj pa ima nepripravljen priliko, da premišljuje za zaprtimi vratmi o tem, kako treba spoštovati svoje roditelje.

Izneverjenje pri dež. odboru galiskem. — Deželni odbor galiski je prevzel od vlade prodajo soli. Za urejenje te zadeve najel je dež. odbor finančnega komisarja Kijanskega, kateri je potoval po deželi, da sporoči vladi, kje naj bi se ustanovile zaloge soli. Na tem potovanju dal se je podkupiti od vseh tistih, ki bi radi dobili zalogo soli. Vrnivši se v Lvov nadaljeval je svoja sleparstva. Prodajaljetja dospele množine soli na lastni račun. Da reši „sitnosti“ tiste, ki so hoteli položiti kaveje, odvezel jim je jednostavno denar in ga spravil — v svoj žep. Pri prvi preiskavi so dognali, da trpi dežela škodo nad 20.000 gld. Tudi mnogi zasebniki so oškodovani. Sleparskega uradnika so izročili deželnemu sodišču.

Novo mesto zida abesinski neguš Menelik. Načrte je izdelal Švicar Ila. Novemu mestu so določili ime **Addie Abbeba**. Neguš je nagnal na tisoče svojih podanikov, da pomagajo pri delu, in kedar ne vé, kako bi si čas kratil, prime tudi sam za lopato. Negušovi svétniki si belijo glavé, kdo bo stanoval v teh po evropsko narejenih hišah: najbrž si mislijo, da bi se njihovi rojaki ne mogli privaditi takim stanovanjem.

Čin blaznega. — V Amsterdamu zažgal je blaznec norišnico Snoel pri Leenwardenu. Vse poslopje je zgorelo. Nad 100 umobolnih rešilo se je v divjem begu, 13 jih pogrešajo. Bržkone so nesrečneži našli smrt v plamenu.

Roparstvo na Siciliji. — Navzlic obsebnemu stanju in dovršenemu razoroženju prebivalstva se širi roparstvo na Sicilskem otoku vedno bolj. V poslednjih treh dneh pripetilo se je osem slučajev, da so oboroženi briganti napadli in oropali prebivalce na deželi. V enem takem slučaju bili so briganti, katerih je bilo 12, preoblečeni kot stražniki in so odnesli nekemu posestniku blizu Palerma 11.000 lir. — Mnogi menijo, da bi se upor najgotoveje udušil, ako bi za isti denar italijanska vlada kupila kruha in moke ter tje poslala, kakor pa vojake — ki

so veljali itak ubožno kraljevino na milijone. —

Snežni zameti v Siciliji. — Iz južne Italije prihajajo se vedno žalostne vesti o veliki škodi, ki so jo napravili snežni zameti na Sicilskem otoku, posebno v gorskih vaseh okolu Etné. V raznih teh vaseh podrla je teža snega nad 300 koč. V pokrajini Goferrona je zapadel sneg 2 metra visoko. Štiri železniške proge so morale ustaviti promet.

Poskušen samomor na grobu. — Udova znanega italijanskega profesorja in časnikarja Sbarbaro, o katerem je tudi naš „Corriere“ mnogo pisal, ki je umrl v veliki bedi, se je hotela otrovati na grobu svojega soproga, pa so jo še rešili. Urok obupnemu činu je, da je vlada odklonila njeno prošnjo za pokojnino.

Umor v železniškem kupeju. — Med Luksenburgom in Nancy - jem našli so graščaka Moreau-a iz Nancya mrtvega v kupeju 1. razreda. Ker je bila denarna listnica prazna, se sodi, da je žrtva roparskega umora.

Bogata zapuščina. — V Lvovu je umrl g. Kajetan Zakaszewski, ki je zapustil vse svoje imetje 400.000 gld. za ustanovitev zavoda za slepce. Pokojnik je bil jako znana osoba v Lvovu.

Nezgodna na morju. — Lloydova parobroda „Orion“ (na potu in Trsta v Reko) in „Elektra“ (iz Reke v Trst dohajajoč) trčila sta pri skalovju Porer skupaj in sta oba obšla. „Orion“ je bil le malo poškodovan in je kmalu mogel nadaljevati vožnjo. Na „Elektri“ pa je škoda večja, ter je več mornarjev ranjenih, jeden mrtev. Ranjence je prepeljal parobrod „Messina“ v Pulj. —

Izneverjenje. — Denarničarji pri blagajni dunajske bolnišnice. Epp, Sojka in Brackl, izneverjali so denar že tekom raznih let. Sicer ni še znana cela poneverjena svota, toda po črez računano sodijo primanjkljaj 10.000 gld. Nezvesti denarničarji so namreč upisavali razne osebe med bolnike in si prisvajali njihove podpore, ali pa so imeli bolnike več časa vpisane nego so bili res bolni. Za Eppom in Sajkom izdalo je sodišče tiranico, ker sta pobegnila. Brackla so oddali deželnemu sodišču.

Mons. Kneipp v Rimu. — Kneipp je hitro zaslovel v Rimu. Na stotine ljudi prihaja vsaki dan v samostan San Basilio, kjer biva. Papež se zdravi sedaj po Kneippovi metodi, baje z dobrim uspehom, ter ga obisplje z dokazi spoštovanja. Kardinal Monaco La Valetta se tudi zdravi po isti metodi. (Najnovjše vesti pa zatrjujejo, da sta opustila tako zdravljenje).

Za kratek čas.

Želja. — Stric: „No, to me veseli, da si v šoli dobro napravil. Danes ti izpolnim vsako prošnjo. Kako željo bi imel?“

Stričnik: „Da me navadiš „kvartati““

Resnica. — Otrok (priteče k zdravniku): „O gospod doktor, gospod doktor, pridite hitro k nam. Oče umira.“

Zdravnik: „Le pojdi, pridem takoj pomagat.“

Brezuspešno. **Sodnik:** „Zakaj nisi oddal takoj na policijo denarnice, koje ste našli na cesti?“

Zatoženec: „Bilo je že pozno v noč.“

Sodnik: „No, in drugo jutro?“

Zatoženec: „Ni bilo nič več notri.“

Tatu iz uavade pravi sodnik: „No jaz mislim, da se danes zadnjikrat vidi.“

Tat: „Kaj gre gospod sodnik v pokoj?“

Čudna želja. Tat (pride v sobo k spečemu možu, zbudi ga, pomoli pod nos samokres ter mu zašepeta): „Ako se gameš, si mrtev! Denar iščem jaz.“

Mož (v postelji): „Dragi prijatelj, pustite me, da vstanem in prižgem luč: Jaz ga bom tudi iskal!“

Zvit. — **Gospica (v prodajalni pri peku):** „Gospod mojster, Vaše žemljice so pa vsaki dan manjše!“

Pek: „O gospica! Za Vaša majhna ustica so še vedno prevelike.“

Izdajatelj in urednik A. Gabršček.

Tiska „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček.

Franjo Jakil

tovarna koč v Rupi p. Miren in zaloga usnja v Gorici Raštel st. 9.

Novine Franc,

mizarski mojster, ima svojo delavnico v Ozki ulici (Via Stretta) v Gorici št. 1. Priporoča se slovenskim rojakom.

Andrej Jakil, tovarnar usnja v Rupi, ima svojo prodajalnico v Gorici na levem voglu s Kornja v Gosposko ulico. Usnje na podplate vseh vrst prodaja po zmeranih cenah. Enačo druge potrebščine za čevljarje.

I. Cej gostilničar v Žalovski ulici št. 5 toči naravno brsko vino.

Franc Bensa v Ozki ulici št. 8 v Gorici, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopita, sploh vsa orodja in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmeranih cenah zato se sl. občinstvu priporoča za obilen obisk.

Ivan Drufa

na Travniku, ima bogato zalogo vsakovrstnega usnja ter raznega orodja in potrebščin za čevljarje. Prodaja na drobno in na debelo.

Ivan Reja

krčmar „Ala Golomba“ za veliko vojašnico na desnem voglu v ulico Morelli, toči domača vina in ima Domačo Kuhinjo. Cene prav zmerne.

Anton Obdič

čevljar v Semeniški ulici št. 4. se priporoča Slovencem v mestu in okolici za blagohotna naročila.

Ivan Kavčič

veletržec na Kornu ima zalogo Dreherjevega piva ter žita, moke, soli in otrobij.

Ivan Dekleva

veletržec z vinom v Gorici ima v svojih zaloznicah vedno na izbiro vsakovrstna domača vina belu in črna istrijanska ter bela dalmatinska. Pisarnica se nahaja v Magistratni ulici. Prodaja na debelo.

Anton Fon

v Semeniški ulici ima prodajalnice vsakovrstnih klubukov in kap ter gostilnico. Toči vedno dobra in naravna vina.

Spominjajte se o vsaki priliki šolske dece v „Sloginih“ učnih zavodih.

Anton Koren

trgovec v Gosposki ulici, prodaja razno lončarsko, porcelanasto in stekleno blago, reže in vklada šipe v okna, reže in napravlja okvirje za zrcala in podobne.

Peter Birsa

gostilničar pri veliki cerkvi (Corte Garaveggia št. 4) priporoča sl. občinstvu izborna domača vina, vedno dobro sveže pivo, domačo kuhinjo; postrežba točna.

Ivan Pečenko

veletržec z vinom (na debelo v Vrtni ulici št. 8 (poleg ljudskega vrta na desno) prodaja nad 56 litrov po najnižjih cenah pristna bela in črna vina, in sicer: vipavska, furlanska. — Zagotavlja dobro, pristno blago, točno postrežbo in nizke cene.

Ant. Jeretič

za veliko vojašnico v Gorici prodaja vse izdelke, ki spadajo v šolsko in pisarniško rabo kot: papir, peresa, svinčnike, knjižice, knjige za upisovanje, itd. Pisanke in risanke iz dobrega papirja izdeluje v svoji delavnici, na kar se slavno učiteljstvo še posebno opozarja.

Martin Poveraj

civilni in vojaški krojač v Gorici, priporoča svojo veliko zalogo blaga kakor tudi gotovih oblek. Dalje: srajce, spodnje hlače, zavratnice, civilne, vojaške in uradniške ovratnike, sablje z vso opravo, zlate in sreberne zvezde skratka: vse, kar je potrebno za gospodo vsakega stanu. Obleke po naročilih izdeluje točno in po nizki ceni.